

De paalstand werd hem noodlottig!

Dat sommige dieren hun mimicri kleuren en -houdingen doelmatig en doelbewust weten uit te buiten is ons natuurlijk allen bekend, maar dat een dier er zich totaal op verlaat — ten koste van zijn vrijheid zelfs — is minder algemeen.

In November van het vorige jaar bezochten we een viskwekerij in onze omgeving. Het terrein is voor het publiek afgesloten en daarom misschien wel een gebied, waar natuurhistorisch nog al iets te beleven valt. Aan een grote vijver met brede rietkraag was een klein poeltje, dat door een slootje met de eigenlijke vijver verbonden was. In dit poeltje stond nog water en het krioelde er van achtergebleven baarsjes. Ook het verbindingsslootje had nog wat water en was rijkelijk met riet begroeid.

Men had een week te voren uit het poeltje een aantal reigers zien opvliegen, die hier hun dagelijks brood voor het oprapen hadden. Daarheen gingen we dus eerst in de hoop er zeker vogelvolk aan te treffen. Er vloog bij onze nadering niets op, maar wel zagen we iets in het riet van het slootje wegschieten. Aanvankelijk dachten we aan een otter, omdat die in dit gebied ook voorkomt. Het bleek een roerdomp te zijn; hij stond toen we hem ontdekten onverstoort in zijn paalstand tussen het riet. Letterlijk onverstoort, want of we al bewegingen maakten of al eens op de grond stampten, hij volharde in zijn houding. Hierdoor kwam ik op het idee te trachten hem te grijpen.

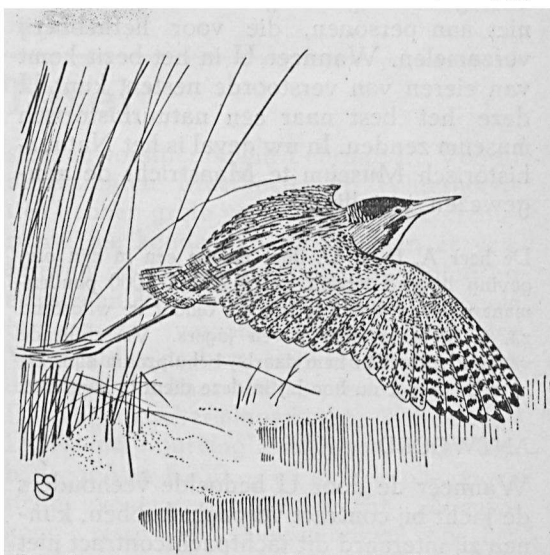
Nu was dat verbindingsslootje een viertal meters breed en de vogel stond op een halve meter van de overkant af. Ik liep dus om, terwijl er aan deze kant gewacht werd, opdat het dier zijn houding niet zou opgeven. Aan de overzijde aangekomen stond ik op een halve meter afstand van het dier en nog bleef het hardnekkig in de paalstand staan. Toen ik mijn gelaarsde voet in het water plaatste en me voorover boog, keerde de vogel zich om zijn lengte-as in mijn richting. Met een zwaai kon ik hem nu grijpen en uit de sloot tillen. De stunt was geleverd: een wilde, volwaardige vogel in het vrije veld gegrepen!

Jammer genoeg had ik geen ring bij me; het hele geval moest dus bij een stunt blijven en er zat niets anders op, dan de vogel

maar weer ongeringd de vrijheid te geven. We wilden hem echter zien wegvliegen en plaatsten hem daartoe op een honderdtal meters van de sloot af op een vlak stukje hei. Zodra ik hem losgelaten had, braakte hij zeven, 15 cm grote, baarsjes uit, terwijl hij direct een geweldige dreighouding aannam. Toen we nog wat verder terug gingen staan, maakte hij enige grote passen in de richting van het beschermende riet, waar we hem zojuist hadden uitgehaald. Dat was echter onze bedoeling niet en we sneden hem de pas af. Hij begon geweldig te dreigen en maakte bewegingen om ons aan te vallen. Tenslotte sloeg hij de wieken uit en met trage slag verdween hij in het rietmoeras.

Later op de middag kwamen we de opzichter van de viskwekerij tegen; hij keek erg ongelovig toen ik hem onze ervaring vertelde. Gelukkig was ik niet alleen geweest en er waren dus getuigen, want het is niet prettig versleten te worden voor een groot-spreker!

Fr. Simon.

Roerdomp

Cliché Alg. Handelsblad